

ЦИЈЕНА:

Црну Гору на годину 10 перп., на по год. за 5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору број 10 пара
за Стране Земље број 20 пара

лист излази
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Vjesnik“ Cetigné (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Цетиње, 7. фебруара

Аустријски аероплани, којима су, по пакленом плану, жене и дјеца у нашој пријестоници постали објект ратовања, таквим својим ни мало витешким подвизима покривају војску Његовог *Ајостолског* Величанства беспримјерном срамотом.

Они тијем додају нови, још нижи, стид и срам ономе, што га Њесарове трупе починише по питомој Мачви.

Тамо су „црно-жути витезови“ сјекли старце и бабе, на бајонете набадали мајке, касалили невину дјецу и парали утробе матера у благословеном стању. Позавидио би им и „Цек Трбосјек“!

У Чајничу су, пошто се, једно вријеме, наша војска морала повући, под пријетњом смрти нагонили сестру, да она, у мјесто царско-крављевских целата, стријеља својега јединога брата, једину мушку главу од њенога рода! А овамо, преко ловћенских висина, шаљу своје аероплане на једну неутврђену варош, на једно мирно становништво, да увјере њега и с њиме сав остали свијет, да аустријској злоби нема краја, да бечка црно-жута пакост нема мјере, и да нема те нискости, те бестијалности, те нечовјечности и те поруге, које се Хабсбуршка Монархија у својим војно-политичким операцијама не би латила. Она нам је објавила рат за истребљење. Она се спустила на низину животиње у човјеку. Она доказује, да су за њу право, правда, хришћанство, цивилизација, међународно право празне, декоративне ријечи.

Какав је дух у управљачима који наређују да се из висине злонамјерно спуштају бомбе на главе мирнога становништа, на жене и дјецу? Кога траже у томе дијелу становништа? Зар наше ратнике, који су тако рећи сви на фронту; зар војничке објекте, који се ту не стављају? Или можда мисле да шире страх и да донесу клонулост? Љуто се варају. Колико је год њихово неваљалство, њихово дивљаштво неизмјерно, толико је наше стрпљење, наша издржљивост безгранична. Они још не увиђају, да варварска средства у ратовању доносе сасвијем супротне резултате. Праве озлојеђење, подижу напони воље за осветом и изазивају гнушање. Они нас не могу ничим обесхрабрити. Аеропланима се не доносе одлуке у сукобима држава и народа. Стварајући огорчење у позадини, међу незаштићеним породицама, они ће начинити да на фронту настане таква жеђ, која се не би могла претулити док буде на животу и потоњег војника Апостолског Величанства. Тако они раде противу нас, тако противу Србије и Русије, тако свуда гдје допру. Гнусоба им је име, смрад им је душа, пакао ће им ускоро бити гробница. Ко би још могао наћи једну бар

ријеч у њихово оправдање! Био би грђи од њих.

Жртве, невине жртве аустријског дивљаштва, извршенога прекјуче на Цетињу, срцем и душом жалимо и оплакујемо. Срце нам се пара при помисли, да могу да страдају и слабе жене и невинашца. Али у толико је наше право јаче, аустријска срамота дубља и смрт јој очигледнија.

Руска штампа

„Руски инвалид“

У рубрици „Одигравају се велики догађаји“, доноси овај чланак:

„Срби, Црногорци... Како много говоре руском срцу имена ових херојских словенских племена. Кроз читаве историјске периоде ми смо ишли с њима руку под руку, тукући се храбро са Турцима и са неповјерењем погледајући на Нијемце,

Ми нијесмо жалили своје крви, јер смо били увјерени да ће се на пољима, која смо залили својом крвљу, подићи стубови Великог Словенства, који ће, умјесто насиља, економског пљачкања и политичког разбојништва, која Нијемци врше, донијети свијету хришћански морал и обезбиједити слободу и благостање народа, дијелећи своју мисију с најплеменитијим представницима других народа.

Ми смо се преварили у Бугарској. Та је погрешка, највећим дијелом, била у нашем пристанку да на пријестолу државе дође немачки принц, чија је мисија била у вјештом стварању паучине швапских и тевтонских утицаја, који до очајања доведоше бугарски народ. Па ипак се наша крв није узалуд лила: отели смо Бугарску из ropства Турској, те природне савезнице њемачкога милитаризма.

Зато смо задовољили стварањем легендарно херојских стубова — Србије и Црне Горе, који се, на крају крајева, сукобише са Аустро-Угарском да је казне за све зло које је до сада починила. Оба ова народа чиста су као кристали у својој вјерности према Русији, која је спремна да учини све за повећање тих држава.

Какву је само драму имала да преживи Србија са Црном Гором у вријеме балканског рата са Турском. Али свима њиховим успјесима противише се Швабе. Када Срби уђоше у Драч, извидничко коњичко одљење загазило је у морске таласе... многи су плакали од радости.

— Јунаци! — рече им командир — Бог је благословио наш излазак на море... Изгинућемо, али море нећемо дати своме непријатељу!

Али мајка Русија рече: „Уступите Драч!“ и Срби, без ниједне ријечи, уступише ту извојевану драгоценост. То је била словенска породична дисциплина, од које се ни Срби ни Црногорци нијесу никад уклањали.

Русија је знала шта је радила: требало је сачувати Балкански Савез од мијешања Аустрије и дати му могућности да без ометања побиједи Турке. Да није тако било, Турци би били довољно јак савез Нијемаца у „европском пожару“, а сада је Турска — болестан и изнемогли човјек.

Тако је исто било и са Скадром. Краљ Никола гледао је у том успјеху препорођај Црне Горе, како у економском тако и у другим односима, те је то и објавио свом народу. Али му Русија рече: „Уступите Скадар Албанцима!“ и Црна Гора се покори без једне ријечи.

У тим поступцима показала се не само словенска дисциплина, већ и мудра политика оних који управљају тим адиђарима Словенства.

Србија и Црна Гора не само да осјећају, него и јасно разумију да ће живјети докле и Русија живи, а која ће гледати на све начине да их учини слободним, срећним и великим државама. Усред паучине, којом су Нијемци спутали Балканско Полуострво, потребни су јаки и вјерни стражари словенске идеје. А њих ће бити: њих стварају побједе над Нијемцима, наше и наших савезника.

Ова славна племена добиће и дужну награду за своју племениност, дуготрпљивост и много паћени живот.

Мудра руска национална политика посљедњег времена створила је „Балкански Савез“, који је преплашио Нијемце. Цар Вилхелм назвао га је *новом великом силом*. То је била највиша тачка политичке мудрости, до које се Словенство икад уздигнуло. Да је тај савез потрајао до данас, Нијемци би имали протирати себе не четири, него пет великих сила (рачунајући и Јапан). Још у првом почетку рата Аустрија би се распала, а сада против ње, сајуга стоје само Србијанци с Црногорцима, који, без обзира на своје легендарне побједе због своје малобројности, не могу да се отићи од своје базе. Беч и Пешта били би већ у рукама савезника, а предмет даљег ратовања остала би једино Њемачка.

Аустријска дипломатија, по директивама из Берлина, брзо је почела свој посао по паучини којом је била омотала Бугарску. И успјела је да се распадне Балкански Савез.

У резултату, Бугарска је била притијешњена са свих страна, али јој Нијемци, са својом издајничком политиком, не притекоше у помоћ. Ситуација „увријеђене“ Бугарске била је за њих врло zgodна политичка комбинација. „Изволите сад у Балкански Савез!“ почеше се подсмјевати несрећној и полудјелој Бугарској њени издајници (г. г. Форгачи, Тарновски и др.)

Међутим, народима Балканског Полуострва осмјекивала се срећа од арбитраже рускога цара. Бугари би добили знатан дио Македоније, учинивши неке уступке Србима (за излазак на море преко Солуна, у зајмену за отети Драч), сачували би Једрене и територију коју су затим уступили Румунији... У шта ли се Бугарска сад нада? И да ли већ није вријеме да се једном к себи дозове?

Србијанци и Црногорци, као и увијек остали су били вјерни Русији и искрено пошли на њену арбитражу, знајући позудано, да им очекиване компензације не могу накнадити губитак Драча и Скадра. Али мудра политика тих држава била је у увјерењу да ће их Русија у будућности много више наградити.

Бугари су напали на Србе, вршећи политички програм Аустрије,

и тиме поништише наду у праведну и свима подједнако наклоњену арбитражу. А шта ли ће добити сад, послје овог садашњег рата, који ће до темеља порушити Дуалистичну Монархију?

Нико не може разумјети ту бугарску заслијепљеност, ту страховиту хипнозу... Тешко држави која своје интересе приноси на жртву династичким везама!...

Прелазећи на садашње догађаје, пред њима се мора као очаран застати. Мали народи (Србија и Црна Гора) изненадише цио свијет својим легендарним побједама над великом и оholом државом... Ратни српски савјет пред великом битком са аустро-угарским хордама, личи на савјет у Фиљама: ондје је рјешавано да се напусти Москва, а овдје Биоград. Са орелом славе јавља нам се геније једног од највиђенијих данашњих стратега — Путника. Треба поменути да су сви ратни планови Балканског Савеза противу Турске пролазили кроз руке овог великог старца. Сви савезници њега су питали за савјете. Заједничка побједа над Турцима — плод је његовог стратешког ума.

Ратни савјет, под инспирацијама Путниковим, одлучио је да се аустријске армије уведу у српску територију и да им се на њој да одлучна битка.

— У ком се правцу може очекивати непријатељева офанзива у нашу земљу? — упитао је краљ Петар.

— Ићи ће оним путем на који га ми пустимо! — одговорио је одлучно Путник и показао на мапи неколике правце, па међу њима и Биоград.

Према тим правцима, Путник је објаснио вишим командантима директиве замишљених надирања.

И догоди се чудо! Аустријанци су пошли баш оним правцем који је показао Путник и били су до ногу потучени! Панику непријатељеву није могуће описати. Она је надмашила панику под Ауسترлицом. Педесет је хиљада (а не тридесет) заробљено, а око двадесет хиљада изгинуло по ратишту.

Пред сам почетак битке стигао је краљ Петар у армију:

— Срби! — обратио се он својим војницима — садашња битка има да одлучи судбину Србије! Ваш стари краљ биће с вама и, ако буде потребно, и он и синови његови положиће животе своје за спас отаџбине. То је наша одлучна битка, у којој нема другог изласка осим *побједе* или *смрти*! Боже правде, благослови наше велико дјело! Војници се очас сакупише око свога старог краља, љубише га у руку и одијело (тако казују људи који су то гледали).

Огромно ратно искуство, до ситница проучени начин борбе, искусно израђени план офанзиве, легендарна храброст српских јунака и јединствен патриотски занос — учинише своје!

Сада су Срби јунаци дана. Цио свијет диви се Давиду који је побиједио Голијата.

П. БУТОВСКИ.

Овдашњи царско-руски војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 5. фебр. у 2-40 по поноћи. Бој на десној обали Висле продужава се у истом рејонима,

примајући на појединим дјеловима фронта најупорнији карактер. На страни Њемена одбијени су непријатељски нападаји уз огромне њемачке губитке. Непријатељ је безуспјешно покушавао да нас нападне у рејону Либије и Студене. Одбијајући те нападаје ми смо заробили 10 официра и преко 1.400 војника са 3 митраљеза.

На фронту од Козјова до Вишковског прелаза Нијемци су у току прошлога дана извели цео низ огорчених и упорних нападаја, управљајући своју главну снагу на Вишков. Сви су ти нападаји одбијени уз огромне њемачке губитке; један је њихов баталијон једноставно бајонетом преклан, док су остали заробљени.

У Буковини нема знатнијих промјена.

Петроград, 5. фебр. у 7-20 у вече. Битка између Њемена и Висле продужена је 4. фебруара и дошпела највеће упорство у рејону Августова и на путевима, који воде од Сернеца према Плонску.

На лијевој обали Висле није било сукоба.

У Карпатима смо одбили низ упорних аустријских нападаја на фронту од Свидника до горњег тока ријеке Сана.

У рејону Козјова, Тухле, Сенгува, Вишкова и Клаузе и даље успјешно одбијемо непрекидне њемачке нападаје прелазећи у цео низ успјешних контра-напада.

У Буковини наша је војска повукла се с ону страну ријеке Прута.

Дневник

† **Стојан Новаковић.** У Нишу је ономад преминуо Стојан Новаковић, српски научник. Цијелога својег живота радио је и као научник и као политичар за добро свога народа. Његово је име било на далеко чувено и ван граница српских земаља.

Слава Стојану Новаковићу!

Племенити дар. Г. гроф Салис, посланик енглески при нашем Двору, послао је јуче Њ. Вис. Преосв. Господину Митрополиту 500 перпера са молбом да ту суму раздјели сиромашним породицама у пријестоници. У име сиротиње искрено захваљујемо племенитом дародавцу.

Погреб жртава. Јуче по подне сахрањене су на Цетињу жртве дивљачког начина аустријског ратовања: двије жене и једно мушко дијете од пет година. Посмртне пратње сачекале су једна другу и са Главнога Пазара заједно су кренуле пут Влашке Цркве и гробља. Његово Величанство Краљ јуче је посетио домове, у којима су били изложени посмртни остаци, а по подне на спроводу је била Њено Краљевско Височанство Књагиница Вјера, која је ишла одмах за сандуцима. Све су радње за вријеме пролаза пратње и до погребачке биле затворене. На погреб је изашло тако рећи све цетињско грађанство, да у што већем броју, колико је то у овим приликама могуће, укаже жртвама своју пажњу. На погребу присуствоваху сва господа министри, дипломатски представници, часништво Краљевог Двора, српски и француски официри и чиновништво.

Приликом добротворне забаве коју је 1. фебруара приредио у Зетском Дому Одбор за помоћ пребјеглим породицама, предложише:

Њерп. 1.000: Њено Кр. Височанство Књагинца Престолонашљедница Милица;
Њо 100 ъерп: Њихова Кр. Височанства Књагинице Ксенија и Вјера;

Њерп. 60: г. Деларош Верне, посланик Републике;

Њо 50 ъерп: Њ. Високопреосвештенство Митрополит Митрофан, г. г. чланови Кр. Владе Ристо Поповић, Љубо Бакић, Пе-

тар Пламенац, Саво Вулетич и Гаврило Церовић, породица Н. Н.;

Њерп 40: Мсс О. Д.

Њерп 34: (осим раније објављених 100 перп.) г. д-р Михајло Гавриловић, посланик Краљ. Србије;

Њо 30 ъерп: г. Ђе Милица Ј. Вукотића и Милица М. Мартиновића;

Њо 24 ъерп: г. Никола Обнорски, Царско Руски отиравник послова и г. Ђа Мар. Д. Греговића;

Њо 20 ъерп: г. г. Урош Марић, војвода Пламенац, Михајло Ивановић, Саво Милуновић, Димитрије Богојевић, Милош Шкоро, Марко Радуловић, д-р Србољуб Марковић, Н. Н., Ђен. Божа Јанковић, Славо Рамадановић, Јован Кузман и д-р Куслев;

Њерп 15: г. Ђенерал Н. Потапов, Царско-Руски Војни Агент;

Њо 10 ъерп: г. г. Саво Иванишевић, Никола Ђетковић, Михајло Биљановић, Ђакоп Иво Калуђеровић, Митар Вукчевић, Мићо Баровић, Анђе Јовановић, д-р Јово Суђић, Петар Спасић, породица пок М. Гвозденовића и Ристо Биљановић;

Њо 9 ъерп: г. г. пуковници Петар Пешчић и Мил. Масаловић, пуковници Драгољуб Михајловић и Ђорђе Палигорић, д-р Кешљевић;

Њо 8 ъерп: г. г. Мирко Дедовић, и Н. Н.;

Њо 5 ъерп: г. г. Перо Л. Иванишевић, Д. В., Видо Мартиновић, Јован Поповић, Анто Беговић, Љубо Гломазић, Мих. Мартиновић, Љубо Крушић, Душан Ђукић, Мило Вујовић, Мих. Рајнвари, Филип Вукчевић, п. пор. Мих. Драговић, Јосип Вилковић, Браислав Дешковић, пор. Ст. Вучинић, Ђуро Поповић, Антул Врцан, Богдан Вучинић, шумар Половић, Мујо Тузовић, Бојо Вујошевић, Саво Вукчевић, адвокат Ланино, Косто Лучић, Душан Церовић, Блажо Братичевић и Алекса Ланиновић.

Њо 4 ъерп: г. г. командант Куле и пор. Криштоф;

Њо 3 ъерп: г. г. Марко Томовић, Дамјан Гроновић и Ђелогорски;

Њо 2 ъерп: г. г. П. Рајковић, Д., Ђуро Бан и Вуко Царичић;

Њерп, 1: г. Лука Поповић;

Њерп. 0-50: г. Влаховић, шофер.

Укупно приложено: Перп. 2.509-50 к томе приход од улазница Перп. 532 — и од распродатог цвијећа Перп. 124 10 *Сав њриход забаве: Перп. 3.165-60*

Свим племенитим прилагачима захваљују најгоније у име Одбора за помоћ пребјеглим породицама

Благјеник, Председник,
Димитрије Богојевић, Марко Радуловић.

НАЦИОНАЛНА

БИВЕЛЕГРАФИЈА

Крагујевац, 5. фебруара. 4. фебруара око три часа подне непријатељ је код Биограда отворио артиљеријску ватру противу вароши тукући је из тонова тежега калибра. Наша артиљерија је одмах отворила ватру и убрзо ућуткала непријатељске батерије. У овој борби учествовао је и један непријатељски монитор, али се врло брзо повукао пред ватром наше артиљерије. Због тога што је монитор гађао Биоград закљоњен Земуну, метци су из наше тешке артиљерије падали и на саму варош Земуна. У овој борби наша је артиљерија показала осјетну надмоћност над непријатељском. У Биограду у вароши има нешто људских жртава и прилично материјалне штете. На осталим фронтима осим омањег пушкарања није било ничега значајнијег.

Ниш, 6. фебруара. Јуче у 2 часа послје подне свечано је сахрањен у Нишу привремено Стојан Новаковић, академик, министар председник на расположењу, народни посланик и т. д.

Опјелу у оvd. саборној цркви присуствовао је Њ. Краљ. Височанство Престолонашљедник Александар. На погребу су били председник и чланови краљевске владе, дипломатски кор, председник и посланици Народне Скупштине, чланови Академије Наука, начелници и виши чиновници свијех министарстава, официрски кор, представници нишке општине и многобројни пријатељи и познаници пок. Новаковића. Погреб је извршен по утврђеном и објављеном распореду о државном трошку. С покојним Новаковићем опростили су се посмртним говорима Њ. Високо-

преосвештенство митрополит г. Димитрије у име цркве; г. Љуб. Јовановић, мин. унутр. дјела, у име владе; г. Александар Белић, проф. Университета, у име Краљ. Академије и просвјетних завода; г. д-р Војислав Маринковић, Мин. Народне Привреде, у име напредне странке.

Лондон, 2. фебруара. Г. Черчил у Доњем Дому, чинећи алузију на пријетњу од блокаса њемачких подводних лађа, изјавио је, да се Њемачкој не може дозволити да усвоји систем праве пиратерије и разбојништва. Говорник је казао такође, како он не вјерује, да су њемачке подводне лађе устању да нанесу Енглеској непоправљиву штету, а она ће у осталом умјети да одговори како ваља. Г. Черчил је изнио економско дјјство надмоћности Енглеске на мору над Њемачком и скрепуо пажњу да ће најстрожије мјере бити предузете према њемачкој трговини, која би се вршила преко неутралних бродова.

Петроград, 2. фебруара. Цар се вратио у Царское Село.

Хаг, 3. фебр. Компанија холандских бродова привремено је обуствавила пловидбу за Хавр.

Париз, 3. фебр. Води се непрестана артиљеријска борба у пјешчаницима. Код Багателе и код Мари-Терезе траје очајан бој. Непријатељ је заузео један шанац код Бекона и заселак Нороа, али је био одбијен једним противнападом сјеверно од Бекона. Француски војници на ски-има извели су један сјајан нападај на косе Лангенфелдконфа усред највеће међаве.

Белгијске трупе су поново заузеле два шанца између Сент-Елоа и канала Ипра, које су биле прекључе изгубиле.

2. фебруара владало је затишје на читавом фронту. Јавља се само о малим пјешадијским акцијама. Потврђују се успјеси француске артиљерије.

Рим, 3. фебр. Амбасадор њемачки у Вашингтону предао је влади званично ноту у којој се изјављује, да ће Њемачка напустити нападане трговачке енглеске лађе ако Енглеска престане сјепорима да омета превоз хране за њемачки народ.

Вијести из Њујорка тврде да се подјела тавара „Вилхелмине“ може извршити под надзором американских агента.

Међу њемачким власницима лађа се тврди да је Енглеска поставила нарочите mine противу њемачких подморских лађа.

Петроград, 3. фебр. Цар је поклонии милион рубаља добротворним друштвима у Варшави. — (Вјестник).

Рим, 4. фебр. Из Каира се јавља да је Ђемал паша сломио ногу приликом једне аутомобилске несреће. Њемачки генерал Бак преузео је команду.

Њемачке подморске лађе потопиле су један енглески и један француски пароброд, први 20 миља од Хавра, а други код Денкерка. Већи дио посаде је спасен.

Париз, 4. фебруара. На читавом фронту дан је протекао неповољно по Нијемце. Француски авијатичари бомбардовали су њемачки ваздухопловни парк у Гистелу. Енглески ваздухопловци бомбардовали су Остенд поред све јаче канонаде. Авијатичари су се вратили здрави. Белгијска артиљерија гађала је успјешно скупове и заклоне њемачке војске јужно од Ипра. Енглези су заузели више њемачких шанчева гдје се већ два дана води доста жива борба. Између Ене и Оазе код Баји-а француски артиљерија растјерала је њемачке скупове и аутомобилску комору, бацајући бом-

бе у сектор Ренса. Французи су напредовали у Шампањи између Перта и Босежура. Французи су отели три километра њемачких шанчева и заробили више стотина војника, међу којима и пет официра. Преко ноћи је одбијено десет њемачких противнапада. У Аргони су Французи, код Фонтен-оШарм, разорили једну њемачку стражарницу и око стотину метара шанчева. Њемачки нападај са снагом од најмање три батаљона, између Фур-де-Пари и коте 263 био је врло жесток. Французи су га потпуно одбили, нанијели Нијемцима велике губитке и заробили њемачких војника. У маланкурској шуми Французи су саузели стотину метара шанчева. Сјеверо-западно од Пон-а-Мусона Французи су освојили, у шуми Ле Претр, више њемачких стражарница.

Лондон, 4. фебр. Енглески адмиралитет јавља да је прошле ноћи четрдесет енглеских авиоплана бомбардовало Остенд, Миделкерк и Зебриж. Бомбе су пале на луку у Остенду, на положаје са мостовима у Миделкерку, на један транспорт на путу, на мол и на докове Зебрижа, као и на бродове. Француски хидроплатани потпомогли су Енгледе у нападају на Гистел, тако да се њемачки авијатичари нијесу могли да дигну у ваздух.

Париз, 5. фебр. Од мора до Оазе француска артиљерија је растјерала многобројна сакупљања њемачке војске, уништила сандуке с муницијом и жељезничке возове. Сјеверно од Араса, Французи су освојили двије линије шанчева и одбили жестоке њемачке противнападаје, заробивши војника нанијевши непријатељу јаке губитке. Убијени су многобројни њемачки официри. Французи су отели једну справу за бацање бомба и више стотина бомба. У долини Ене и код Ренса, француске батерије водиле су успјешно артиљеријску борбу. Код Живра, синоћњи француски успјеси (више стотина метара) учвршћени су. У Шампањи, Французи су наставили своје напредовање сјеверо-западно од Перта и отели њемачке положаје на фронту од 800 метара. Сви њемачки противнапади сјеверно од Менил-ле-Хирлиса и Босежура били су одбијени. Французи су заплијенили једну велику и више малих справа за бацање бомба и заробили 200 Нијемаца. У Аргони, Французи су напредовали у шуми Ла Гриви, и ако су Нијемци били предузели два жестока противнапада у којима су Нијемци претрпјели велике губитке. Исто тако, Французи напредују код Буреја, на koti 263. Јак њемачки нападај потпуно је одбијен код Фур-де-Пари-а. Између Аргоне и Мезе, Французи су заузели једну шуму. Они су напредовали 400 метара сјеверно од Маланкура и јужно од шуме Форж. У Алсасу Французи су освојили висове који доминирају фермом Судел. Француски авијатичари бомбардовали су жељезничку станицу у Фрибур-ан-Бризго.

ОГЛАСИ

Књажара и папирница ШПИРЕ ЛАКОВИЋА — НИКШИЋ

снабђена је:

- 1) Свим учбеницима за основне школе и гимназије (држав. и страна издања).
- 2) Најновијим дјелима из лијепе књижевности.
- 3) Карте Ратишта:
 - а) Карта Европског Ратишта;
 - б) „Руско-Њемачко-Аустријског Ратишта“;
 - в) „Њемачко-Француског Ратишта“;
 - г) „Балканског Полуострва“;
 - д) „Србије и Црне Горе“;
 - ђ) „Основни пројекат будуће Европе према садањој ситуацији и националној тежњи.“

(бр. 58, 3.3)